

MARICHAL, Camiel-Hector (Beernem 4 mei 1860 – Argentinië 30 juli 1911).

Was tot 1879 scholier en filosofiestudent aan het Klein Seminarie van Roeselare en behoorde er tot de blauwvoeterij-jeugd. Marichal richtte samen met enkele streekgenoten in navolging van Albrecht Rodenbach een spelersgilde op te Beernem (1877) en was ook actief in de Wingense Gilde van Wyncom (1879) en de Roeselaarse Sint-Jansgilde. Hun toneelstukken waren gericht tot een

weinig ontwikkeld publiek en verheerlijkten het katholieke, Vlaamse volk uit de Middeleeuwen. Ze hadden dan ook ten doel katholieke en Vlaamse gevoelens aan te wakkeren. Marichal schreef verschillende van die toneelstukken zelf en oogstte vooral met zijn herwerking van Hendrik Conscience's *Breidel en Deconinck* succes. Het stuk werd gespeeld in de Clauaertsgilde van Roeselare en op de Breidelfeesten van 1887 te Brugge.

In 1879 volgde Marichal les aan het Grootseminarie te Brugge. Wegens zijn flamingantisme werd hij na één jaar al door bisschop Johannes Faict buitengezet. Marichal trok dan naar Leuven om er wijsbegeerte te studeren en werd er actief in de ontlukkende katholieke Vlaamse studentenbeweging. Hij richtte er samen met streekgenoten een nieuwe spelersgilde op die in verschillende West-Vlaamse steden optrad en het was mede onder zijn impuls dat er in Leuven een West-Vlaamse goudgilde ontstond (1883). Hij lag ook mee aan de basis van het schimpblaadje *Kwaepenninck*, aan *De Tassche* (1881) en *Onze Vlaamsche Wekker* waarvan hij samen met Juliaan Delbeke hoofdredacteur was (1882). Deze studentenblaadjes waren de eerste vertolkers van de Vlaamsgezinde studentenbeweging te Leuven. Marichal ging in Londen verder studeren. Hij schreef onder de schuilnaam van Camille Lancelot Engelstalige artikels voor *The Times* en vertaalde Vlaamse verhalen voor Engelse tijdschriften. Na zijn terugkeer begon hij zich via zijn broer-missionaris te interesseren voor Argentinië. Hij zag er grote mogelijkheden voor de arme Vlaamse boeren en zette zich in voor de oprichting van een Vlaamse kolonie aldaar. In 1911 ging hij er zich met zijn vrouw en zijn vijf kinderen definitief vestigen, maar hij overleed nog in datzelfde jaar.

WERKEN: verschillende toneelstukken waaronder *Karel De Goede*, 1878; – *Guido Van Dampierre*, 1879; – *Argentina*, een beschrijving van de Argentijnse republiek, 1889.

LITERATUUR: J.G. Frederiks en F.J. van den Branden, *Biografisch Woordenboek der Noord- en Zuidnederlandsche letterkunde*, 1891; – A. van Severen, 'C.H. Marichal. Een inleiding tot zijn leven en werk', in *Bos en Beverveld. Jaarboek van de Heemkundige kring van Beernem*, jg. 1 (1967), p. 51-54; – L. Gevers, *Bewogen Jeugd. Ontstaan en ontwikkeling van de katholieke Vlaamse studentenbeweging (1830-1894)*, 1987; – A. van Severen, 'Een miskende figuur uit de Vlaamse Beweging: C.H. Marichal', in *Bos en Beverveld. Jaarboek van de Heemkundige kring van Beernem*, jg. 21 (1988), p. 100-108.

SANDRA MAES